
Гордана Глишовић¹
ОШ „Димитрије Туцовић”, Краљево

Анђелка Тијанић
Шумарска школа, Краљево

Невена Ступар
ОШ „Иван Гундулић“, Нови Сад

Струни рад
Методика теорија и пракса 2/2023
УДК: 371.3:796]:371.213
Стр. 191–201

САРАДЊА УЧИТЕЉА И НАСТАВНИКА ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА У ЦИЉУ ЕФИКАСНИЈЕ РЕАЛИЗАЦИЈЕ НАСТАВЕ ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА

Резиме: Циљ рада огледа се у сагледавању сарадње учитеља и наставника физичког васпитања у циљу ефикасније реализације наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе. Сарадња између учитеља и наставника физичког васпитања има суштински значај за обезбеђивање квалитетне наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе. Кроз консултације и сарадњу, ово партнерство омогућавају дубље разумевање потреба и интереса деце у млађем школском узрасту, што је од суштинског значаја за прилагођавање програма физичког васпитања. Наставници физичког васпитања могу пружити подршку учитељима у избору одговарајућих активности и ресурса, прилагођених узрасту деце. Такође, обуке и размена информација о најбољим методама и техникама за рад с млађим ученицима доприносе ефикаснијој и усмеренијој настави. Праћење напретка деце и повратне информације омогућавају даље прилагођавање програма како би се постигао најбољи резултат. Кроз све ове кораке, сарадња између учитеља и наставника физичког васпитања постаје кључни алат за обезбеђивање квалитетног физичког васпитања и развој здравих навика и интересовања за физичку активност код деце у млађим разредима.

Кључне речи: сарадња, учитељи, наставници физичког васпитања, млађи разреди, основна школа

¹ gocaglisovic@hotmail.com

УВОД

Сарадња између учитеља и наставника физичког васпитања представља кључни фактор у остваривању ефикасне и успешне наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе. Увођење физичког васпитања у школски распоред млађих ученика захтева координисан напор и сарадњу. Тема овог рада истражује значај сарадње учитеља и наставника физичког васпитања у циљу оптималне реализације наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе. Кроз овај рад истражићемо изазове и предности сарадње између учитеља и наставника физичког васпитања, и анализирати начине на које она може допринети усавршавању наставе и физичког развоја деце у овим раним узрастима.

НАСТАВА ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА У МЛАЂИМ РАЗРЕДИМА И ЊЕН ЗНАЧАЈ

Настава физичког васпитања у млађим разредима основне школе има за циљ развијање физичке способности, координације, моторичких вештина и општег здравља деце (Алексић и сар., 2013), док су учитељи ти који су одговорни за извођење часова физичког васпитања (Ђокић, Међедовић и Смиљанић, 2011). У наставку је дат приказ неких основних аспеката наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе.

Ученици треба да науче основне моторичке вештине као што су трчање, скакање, баци, хватање и брзо кретање. Ове вештине су основа за касније спортске активности и способност за учествовање у различитим спортским играма и активностима (Манђеговић, 2023). Развијање ових основних моторичких вештина помаже ученицима да развијају координацију и моторичке способности. Осим тога, кроз учење ових вештина, деца развијају бољу контролу свог тела, равнотежу и прецизност у покретима. Кроз физичко васпитање у млађим разредима, ученици стичу основе које ће им бити од велике користи у каснијем животу. Ове вештине не само да им помажу у учествовању у спортским активностима, већ и у свакодневним ситуацијама. На пример, вештине трчања и скакања помажу деци да буду агилнија и да се брже крећу, док вештине бацања и хватања побољшавају њихову координацију и прецизност. Такође, ученици кроз физичко васпитање развијају и своју физичку кондицију. Активности које подстичу брзо кретање и вежбање срца и плућа доприносе бољој издржљивости и општем здрављу. Ова врста обуке такође подстиче тимски дух и сарадњу међу ученицима, јер многе игре захтевају заједнички напор и комуникацију.

Настава физичког васпитања треба да буде инклузивна, што значи да сва деца, укључујући и децу са посебним потребама, треба да имају могућност да учествују и да се развијају кроз физичку активност. Ово укључује адаптацију активности и вежби тако да одговарају потребама свих ученика, без обзира на способности или ограничења (Карић, Мухић и Корда, 2014). Инклузивни приступ подстиче прихватљивост и подршку међу ученицима и помаже у изградњи инклузивног друштва. Инклузивна настава физичког васпитања има за циљ да омогући свим ученицима, без обзира на њихове физичке, когнитивне или емоционалне способности, да се активно укључе у часове и да развијају своје вештине и способности. Ово захтева

прилагођавање програма и вежби како би се омогућило свим ученицима да се осећају добро дошлима и подржанима. То такође може укључивати пружање додатне подршке или асистенцију ученицима са посебним потребама како би им се омогућило да се сигурно и ефикасно укључе у активности. Инклузивни приступ не само да омогућава ученицима са посебним потребама да развијају своје физичке способности, већ такође подстиче разумевање, емпатију и подршку међу свим ученицима. Ово је важно за изградњу инклузивног друштва у којем свако дете има право да учествује и буде прихваћено без обзира на своје разлике.

Безбедност деце је на првом месту у контексту физичког васпитања. Учитељи имају одговорност да воде рачуна о безбедности ученика и примењују одговарајуће мере за заштиту. Ово укључује правилно организоване часове, одабир одговарајућих терена и спортске опреме, као и осигурање надзора на терену. Правилно организовани часови физичког васпитања подразумевају разумевање и примењивање безбедних метода и техника учења и вежбања (Pangrazi & Beighle, 2019). Учитељи треба да обезбеде безбедно окружење за све ученике, уклоне потенцијално опасне препреке и посебно воде рачуна о деци са посебним потребама који могу имати специфичне изазове у вези с безбедношћу. Надзор на терену од стране учитеља има велики значај. Учитељ прати активности ученика и реагује у случају потенцијалних опасности или повреда. Осим тога, важно је и подстицање ученика на поштовање правила безбедности и одговорно понашање током часова физичког васпитања. Учење о безбедности током физичког васпитања помаже ученицима да развијају свест о важности безбедног вежбања и спорта. Ово укључује разговор о потенцијалним опасностима, правилима понашања и поступцима у случају повреде. Кроз такве едукативне аспекте, ученици стичу знање и вештине које ће им помоћи да себе и своје вршњаке чувају од повреда током физичких активности.

Ученици би требало да се упознају са различитим спортским играма и активностима како би се им се омогућила широка палета могућности за истраживање, учење и развијање (Voboqilov, 2023). Ова интеракција са различитим спортским активностима има више позитивних аспеката. Прво, омогућава ученицима да истражују своје интересовање и таленте у различитим спортским областима. Свако дете може пронаћи спорт или активност која одговара његовим склоностима и интересима, и на тај начин развија своје страсти и спортске вештине

Додатно, учење о различитим спортским активностима омогућава ученицима да развијају тимске и индивидуалне спортске вештине. Кроз тимске спортске игре, деца уче како да сарађују са другима, развијају тимски дух, и уче о важности фер-плеја. Са друге стране, индивидуални спортови им омогућавају да развијају самодисциплину, упорност, и индивидуалну самосталност. Овакав широк спектар спортских активности такође може подстакнути интересовања и позитивно интегрисати различите групе деце. Тимски спортови промовишу тимски рад и везу међу ученицима, док индивидуални спортови могу бити прилагођени различитим нивоима способности и интересима.

Физичко васпитање се не своди само на физичку активност и спортске вештине, већ може укључивати и учење о здравом начину живота као значајном аспекту општег образовања. Кроз физичко васпитање, деца могу научити о важности правилне исхране, хигијене и значају фи-

зичке активности за опште здравље (Џиновић-Којић, Пелемиш и Џиновић, 2013). Образовање о правилној исхрани има значајан утицај на развој здравих навика код деце. Учење о балансираној исхрани, важности конзумирања свежег воћа и поврћа, и избегавања штетних навика, као што су прејака употреба шећера или штетних масних киселина, може омогућити деци да донесу здраве одлуке у вези с исхраном и развијају свест о важности правилне исхране. Учење о хигијени је такође важан аспект физичког васпитања. Деца сазнају о значају редовног прања руку, одржавања чистоће тела и основним правилима хигијене која могу спречити пренос инфекција и болести. Физичка активност је кључна компонента здравог начина живота, а кроз физичко васпитање, деца стичу свест о важности редовног вежбања. Ово им омогућује да развијају физичку кондицију, повећају издржљивост и смање ризик од хроничних здравствених проблема као што су дијабетес и гојазност.

Ученици кроз физичко васпитање уче не само физичке вештине и спортске технике, већ и важне социјалне вештине које су од изузетног значаја за њихов социјални и емоционални развој. Једна од важних аспеката овог учења је важност тимске сарадње и фер-плеја у спорту (Domínguez et al., 2021). Примарно, учење о фер-плеју и тимској сарадњи помаже ученицима да развијају комуникацију и решавање конфликта. Кроз тимске спортске игре, деца се навикавају да комуницирају са својим саиграчима, договарају стратегије и решавају конфликте који се могу појавити на терену. Ове вештине су прилика да ученици науче како да ефикасно сарађују и решавају проблеме у тимском окружењу. Поред тога, учење фер-плеја и тимске сарадње такође помаже у развијању поштовања правила. У спорту је важно поштовање правила и спортске етике. Ученици се уче о значају поштовања свих учесника игре, укључујући саиграче, судије и противнике. Ово подстиче спортску фер-плеј атмосферу и коректно понашање, које се примењује и изван спорта. Кроз сарадњу у играма и спортским активностима, деца такође развијају тимски дух и сарадњу. Тимски дух се образује кроз организоване тимске игре и тренинге који захтевају сарадњу међу свим члановима тима. Ова вештина је важна не само у спорту, већ се примењује и у различитим аспектима свакодневног живота, као што су тимски пројекти у школи или на радном месту.

Настава физичког васпитања треба да буде планирана и структурирана, са циљем да се подстакне физичка активност и здрав начин живота у млађим ученицима. Таква настава помаже деци да развију физичке, когнитивне и социјалне вештине које ће им бити корисне у целом животу.

ПРОБЛЕМИ РЕАЛИЗАЦИЈЕ НАСТАВЕ ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА У МЛАЂИМ РАЗРЕДИМА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Стручне публикације су приметиле недостатак ефикасности наставе физичког васпитања у нижим разредима основне школе. Истраживања су такође потврдила да часови физичког васпитања у тим узрастима нису довољно захтевни и не утичу значајно на физичку кондицију ученика (Зрнзевић, 2010). Истовремено, како Стаматовић и сарадници (2012) истичу,

према резултатима различитих истраживања и анализа, евидентно је да физичко васпитање у млађим разредима основне школе није постигло жељени ниво ефикасности и да је целокупно недовољно развијено. Осим тога, аутори наводе да постоји распрострањено мишљење да се ова неефикасност негативно одражава на све аспекте школског физичког васпитања и на опште функционисање школског система.

Реализација наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе може бити изазовна из различитих разлога. Неки од најчешћих проблема који могу утицати на квалитет и ефикасност ове наставе укључују: недовољну интегрисаност физичког васпитања у распоред часова, велике разлике у физичким способностима и спремности деце, ограничене ресурсе и опрему, недостатак обучености учитеља за наставу физичког васпитања, простор и безбедност, недостатак ангажмана родитеља и школе, образовне циљеве и оцењивање.

Недостатак времена представља ограничење за учитеље, посебно у системима где је овај предмет недовољно интегрисан у распоред часова. Кратко време за наставу ограничава могућности за провођење разноврсних активности и развој физичких способности деце.

Велики разлике у способностима међу ученицима представљају изазов за учитеље. У млађим разредима, ови разлике су још израженије него у старијим разредима основне школе, и учитељи морају бити способни да прилагоде свој наставни план и активности тако да буду прилагођени свим ученицима, укључујући и оне са различитим нивоима способности.

Недостатак адекватне опреме и средстава за физичку активност је још један значајан проблем. Ограничени ресурси ограничавају могућности за учење и вежбање, а учитељи морају бити креативни у коришћењу доступних ресурса и опреме.

Недостатак обучених учитеља је такође проблематичан. Нису сви учитељи који предају у млађим разредима специјализовани за овај предмет. Недостатак обучених учитеља у овом предмету може утицати на квалитет наставе и обучавања. Простор и безбедност су од суштинског значаја. Простори за физичку активност могу бити ограничени, и учитељи морају бити креативни у коришћењу доступних простора. Безбедност деце на часовима физичког васпитања мора бити на првом месту, и учитељи морају обезбедити безбедне услове за вежбање и спровести прописане мере безбедности.

Ангажман родитеља и подршка школе су кључни фактори за успех програма физичког васпитања у млађим разредима основне школе, али они нажалост често изостају. Сарадња између родитеља и школе у подршци физичком васпитању може значајно допринети квалитету и ефикасности наставе. Родитељи могу пружити подршку својој деци у вежбању и физичким активностима изван школе, као и уступити информације о интересима и потребама своје деце учитељима. Школа, са своје стране, треба да омогући комуникацију с родитељима и пружи им информације о значају физичког васпитања за здрав развој деце.

Што се тиче образовних циљева и оцењивања, у млађим разредима основне школе деца се обично не оцењују на исти начин као старији ученици. Ово може представљати изазов у постављању образовних циљева и оцењивању напретка на часовима физичког васпитања. Учитељи морају посебно водити рачуна о томе како да поставе разумне циљеве за сваког ученика и

како да прате напредак, несметано од оцењивања. Узимајући у обзир специфичности ученика у млађим разредима, оцењивање би требало да буде усклађено са њиховим развојним потребама и способностима, стављајући акценат на развој вештина и уживање у физичкој активности.

НАСТАВНИ КАДАР КАО УЗРОК НЕЕФИКАСНОСТИ НАСТАВЕ ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА

Квалитет наставе физичког васпитања у млађим разредима је од суштинског значаја за развој деце и њихове физичке, когнитивне и социјалне способности. Узроци недовољне ефикасности наставе физичког васпитања могу се приписати различитим факторима, укључујући недостатак часова, неадекватан програм и лоше услове. Међутим, један од важних фактора који може допринети неефикасности наставе физичког васпитања је недовољно ангажовање наставних кадрова којима је поверена овај вид наставе у нижим разредима (Зрнзевић, 2009).

Учитељи који предају физичко васпитање у млађим разредима треба да буду ангажовани и посвећени свом задатку. Они имају одговорност да развијају интерес деце за физичку активност и спорт, да им пренесу основне физичке вештине и технике, и да подстакну здрав начин живота. Недостатак ангажовања учитеља може довести до недовољног учења и интересовања деце за физичку активност.

Пошто су млађи разреди основне школе одлично време за развој основних моторичких вештина и интересовања за спорт, учитељи треба да буду способни да подстакну децу на активно учешће и развој тих вештина. Учитељима у настави физичког васпитања у млађим разредима потребно је разумевање и примена најбољих метода и педагошких принципа који подстичу интерес и активност деце.

Недостатак адекватне обучености за вођење часова физичког васпитања често је праћен демотивацијом, што се манифестује неангажованим приступом и честим импровизацијама. У многим школама у Србији, на пример, ретко се може видети учитељ физичког васпитања који носи одговарајућу спортску опрему током часова. У овим условима, његова физичка активност је значајно ограничена, што му отежава да се активно укључи и сопственим примером инспирише и усмерава активности ученика. Такође, често се дешава да учитељи, због проблема или неуспеха ученика у другим предметима, самовољно мењају часове физичког васпитања за друге активности. Уместо да користе ученички интерес за физичком активношћу као мотивациони фактор, често поступају супротно томе (Стаматовић и сар., 2012).

САРАДЊА УЧИТЕЉА И НАСТАВНИКА ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА

Сарадња између учитеља и наставника физичког васпитања представља неопходну потребу у 21. веку како би се савладали изазови и пружила квалитетнија настава физичког васпитања млађим ученицима.

Изазови сарадње учитеља и наставника физичког васпитања

Сарадња између учитеља који држе часове физичког васпитања у млађим разредима основне школе и наставника физичког васпитања представља изазован аспект у организацији и реализацији наставе физичког васпитања у овим раним узрастима. Постоје неки кључни изазови сарадње који могу ометати ефикасност наставног процеса. У наставку су приказани неких од најзначајнијих изазова:

- Различите професионалне припреме и приступи – Учитељи и наставници физичког васпитања често имају различите образовне и професионалне припреме, као и различите приступе настави. Ова разноврсност може представљати изазов у сагласностима и методама које се користе у настави;
- Недовољна комуникација – Недостатак комуникације између њих може резултирати у неразумевању и недостатку сарадње. Недовољна комуникација може ометати обавештавање о распореду часова, специфичним потребама ученика и другим битним информацијама;
- Ограничени ресурси – Часови физичког васпитања могу захтевати различите ресурсе и опрему. Недостатак средстава за физичку активност и обучавање може ограничити могућности за учење и вежбање;
- Различите професионалне одговорности – Учитељи и наставници физичког васпитања често имају различите професионалне одговорности и захтеве. Ово може довести до конфликта у времену и приоритетима, ометајући сарадњу;
- Индивидуални ставови и перцепције – Индивидуални ставови и перцепције учитеља и наставника физичког васпитања могу варирати, и то може утицати на способност за сарадњу. Разлике у виђењу важности физичког васпитања и методама које се примењују могу бити препреке.

Успешна сарадња између учитеља који држе часове физичког васпитања у млађим разредима основне школе и наставника физичког васпитања игра кључну улогу у остваривању ефикасне и квалитетне наставе за млађе ученике. Преконципирање изазова и стварање подстицајног окружења за сарадњу међу свим учесницима – од родитеља и учитеља до самих ученика – представља корак напред ка обogaћивању физичког васпитања у овим раним узрастима. Омогућавајући свим учесницима да се активно укључе и допринесу унапређењу наставе физичког васпитања, можемо обезбедити да деца развијају физичке вештине, способности и здраве навике које ће им одговарати у целом животу.

Могућности сарадње учитеља и наставника физичког васпитања

Наставници физичког васпитања могу имати значајну улогу у помагању учитељима у млађим разредима основне школе у правилном распоређивању часова физичког васпитања, одабиру средстава и активности прилагођеним узрасту деце и пружању подршке у остваривању циљева физичког васпитања. У наставку су приказани неки начини на које наставници

физичког васпитања могу помоћи учитељима у млађим разредима у ефикаснијој реализацији наставе физичког васпитања.

Консултације и сарадња између наставника физичког васпитања и учитеља имају за циљ да обезбеде најбоље услове за развој деце у овим узрастима кроз физичко васпитање. Оваква сарадња и консултације представљају важан инструмент за успешно и прилагођено образовање.

Прво, консултације омогућавају наставницима физичког васпитања да дубље разумеју потребе и интересе деце у млађим разредима. Учитељи имају ближи увид у развојне стадијуме и способности деце у том узрасту, и могу имати корисне информације о каквим активностима и подставкама би деца највише могла да се радују и из којих би највише могла да науче. Ова размена информација омогућава наставницима физичког васпитања да боље разумеју како прилагодити часове и активности деци у млађим разредима.

Прилагођавање програма физичког васпитања је од суштинског значаја. Наставници физичког васпитања могу размислити о томе како да дизајнирају програм који ће одражавати потребе и способности деце у млађим разредима. Ово укључује одабир средстава, активности и игара које су у складу са узрастом и развојем деце. Наставници физичког васпитања могу прилагодити ниво тежине и комплексности активности тако да буде приходан за млађе ученике. Те програме би учитељи могли спроводити на часовима физичког васпитања у млађим разредима.

Подршка обукама за учитеље је такође веома важна. Наставници физичког васпитања могу пружити обуку о методама и техникама које су најбоље прилагођене деци у овим узрастима. Ово укључује како примену наставних метода, тако и како најбоље комуницирати са децом и подстаћи их на активност.

Праћење напретка деце на часовима физичког васпитања и пружање повратних информација учитељима може помоћи у томе да се програми додатно прилагоде. Наставници физичког васпитања могу пратити физички развој деце, њихове способности и интересовања, и на основу тога прилагодити активности и изазове које учитељи постављају на часовима.

Коначно, подстицање забаве и активности је од суштинског значаја. Учитељи су свесни те чињенице, али некада нису довољно вешти у креирању садржаја физичког васпитања који су забавни. Наставници физичког васпитања могу креирати узбудљиве и забавне активности које ће децу инспирисати да буду активна. Ово може укључивати различите игре и спортске активности које су прилагођене узрасту и интересима деце, као и стварање подстрекуюћег окружења у којем деца могу уживати и развијати своје физичке способности.

Овакав приступ сарадње и подршке међу наставницима физичког васпитања и учитељима може значајно допринети квалитету наставе физичког васпитања у млађим разредима и помоћи деци да развију здраве навике и интересовање за физичку активност.

ЗАКЉУЧАК

Физичко васпитање у млађим разредима треба да буде пре свега забавно и игра. Деца би требало да уживају у активностима и да стичу позитиван однос према вежбању и физичкој активности. Овакав приступ подстиче децу да се радују часовима физичког васпитања и развијају позитиван однос према физичкој активности, што може допринети остваривању здравих навика у будућности. Осим тога, физичко васпитање у млађим разредима има могућност да развије социјалне вештине кроз тимски рад, а такође и самопоуздање кроз остваривање успеха на пољу физичких активности. Кроз разноврсне игре, спортове и вежбе, деца могу открити своје интересовање и страст према одређеним активностима, а када уживају у ономе што раде, већа је вероватноћа да ће се континуирано бавити физичком активношћу и развијати своје вештине. На овај начин, деца развијају позитиван однос према вежбању и физичким активностима, што им може помоћи да изграде здраве навике и навике редовног вежбања. Кроз тимске игре и вежбе, деца такође уче како сарађивати с другима, развијају вештине решавања конфликта, упорности и самопоуздања. Тимски дух, рад у групи и вежбање са другима могу бити кључни за осцилацију емоционалног развоја деце. Укратко, физичко васпитање у млађим разредима не само да подстиче физички развој, већ и омогућа остваривање значајних друштвених и емоционалних користи, што може омогућити деци да израсту у здраве и активне особе у будућности.

Побољшање наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе представља изазов, и захтева сарадњу свих учесника у образовном процесу. Ефикасна сарадња међу учитељима, наставницима физичког васпитања, школским управама, родитељима и ученицима може допринети превазилажењу проблема и обезбедити најбоље образовно и физичко искуство за млађе ученике.

Успешно савладавање изазова у сарадњи учитеља и наставника физичког васпитања захтева посвећеност, комуникацију и жељу за сарадњом између оба професионална сектора. Стварање отвореног и подржавајућег окружења за сарадњу може значајно допринети бољој реализацији наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе.

Истовремено, школске управе могу пружити подршку обукама за наставнике физичког васпитања и обезбедити ресурсе и опрему за боље спровођење наставе. Осигуравање безбедних и подстичућих услова за физичку активност је од велике важности. Родитељи могу се ангажовати у пружању подршке својој деци у вежбању и физичким активностима, као и у сарадњи са учитељима. Информисање родитеља о важности физичког васпитања и његовом утицају на здрав развој деце може имати позитиван ефект. Надаље, ученици треба да буду подстакнути да се активно укључе у часове физичког васпитања и да изражавају своје потребе и интересе. Њихов ангажман и активност на часовима може допринети успешној реализацији наставе физичког васпитања у млађим разредима. Укратко, тимска сарадња и ангажман свих учесника у образовном процесу може допринети квалитету и ефикасности наставе физичког васпитања у млађим разредима основне школе.

Литература

1. Алексић, Д., Станковић, С., Миленковић, В., Каралејић, С., Лилић, Л., и Мекић, Б. (2013). Ефекти примене елемената гимнастике у настави физичког васпитања на развој координације код ученица млађег школског узраста. *Гласник Антрополошкој друштва Србије*, 48, 107-113.
2. Boboqulov, C. (2023). Effective use of games in teaching skills to elementary school students. *Theoretical aspects in the formation of pedagogical sciences*, 2(4), 113-116.
3. Domínguez, B. N., Cerrada Nogales, J. A., Abad Robles, M. T., & Giménez Fuentes-Guerra, F. J. (2021). The Development of Fair Play in Physical Education and School Sports: A Systematic Review. *European Journal of Contemporary Education*, 10(2), 308-323.
4. Ђокић, З., Међедовић, В., и Смиљанић, Ј. (2011). Стање ухрањености, постурални статус и квалитет спровођења наставе физичког у основним школама. *TIMS Acta-Journal of sport sciences, tourism and wellness*, 5(1), 10-19.
5. Зрнзевић Н. (2009). Реализација програмских садржаја у настави физичког васпитања у првом разреду основне школе. У Н. Живановић (Ур.), *Петти Европски конгрес ФИЕП-а и Други Српски конгрес педагога физичке културе – Зборник радова*. (стр. 419- 429). Ниш: ПАНОПТИКУМ и Друштво педагога физичке културе Србије.
6. Зрнзевић, Н. (2010). Утицај експерименталног програма наставе физичког васпитања на моторичке способности ученица. *Спорти монџи*, 7(21-22), 222-229
7. Карић, Т., Мићић, В., и Корда, М. (2014). Ставови професора разредне наставе о инклузивном образовању деце са сметњама у развоју. *Примењена психологија*, 7(4), 531-548.
8. Манђеровић, Л. (2023). *Моторичке способности као spolni dimorfizam u mlađoj školskoj dobi* (doktorska disertacija). Sveučilište u Zagrebu: Učiteljski fakultet.
9. Pangrazi, R. P., & Beighle, A. (2019). *Dynamic physical education for elementary school children*. Human Kinetics Publishers.
10. Стаматовић, М., Шекељић, Г., Бојовић, З., и Марковић, Ж. (2012). Учитељ у настави физичког васпитања. *Спорти Монџи*, 10(34,35,36), 401-407).
11. Џинович-Кочић, Д., Пелемиш, В., и Џинович, М. (2013). Програм играм до здравља у функцији решавања задатака здравственог и физичког васпитања предшколске деце. *Нова школа*, 8(1), 30-48.

Gordana Glišović
Elementary school “Dimitrije Tucović”, Kraljevo

Anđelka Tijanić
Forestry school, Kraljevo

Nevena Stupar
Elementary school „Ivan Gundulić“, Novi Sad

COOPERATION OF TEACHERS AND TEACHERS OF PHYSICAL EDUCATION
WITH THE GOAL OF MORE EFFICIENT IMPLEMENTATION OF PHYSICAL EDUCATION
TEACHING IN YOUNGER PRIMARY SCHOOL CLASSES

Summary: The aim of the work is to look at the cooperation between teachers and physical education teachers in order to more effectively implement physical education teaching in the younger grades of primary school. Cooperation between teachers and physical education teachers is essential for ensuring quality physical education teaching in younger grades of primary school. Through consultation and collaboration, this partnership enables a deeper understanding of the needs and interests of younger school-aged children, which is essential for adapting physical education programs. Physical education teachers can support teachers in choosing appropriate activities and resources, adapted to the age of children. Also, trainings and exchange of information on the best methods and techniques for working with younger students contribute to more efficient and focused teaching. Monitoring of children's progress and feedback allows for further adjustment of the program to achieve the best result. Through all these steps, cooperation between teachers and physical education teachers becomes a key tool for ensuring quality physical education and developing healthy habits and interest in physical activity among children in younger grades.

Keywords: cooperation, teachers, physical education teachers, younger classes, elementary school

Раг њримљен: 30. 8. 2023./ Раг њрихваћен: 12. 10. 2023.